

[Forsvarsministeren.]

Jeg indrømmer, at det er en Formalitet, som blev indført i sin Tid ved Overgangen fra Besættelsen til Befrielsen i Forbindelse med vor Optagelse som allieret Nation blandt de store Allierede. Men som sagt, Bestemmelsen har ikke haft nogen som helst reel Betydning i den Tid, der har været givet Bemyndigelse til at bruge den.

Som Konsekvens af alle de andre Ændringer maa man naturligvis ogsaa søge en Bemyndigelse til at ændre selve de Tal paa Driftsbudgettet for Hæren og Søværnet, som er fastsat i 1937-Ordnningen, og man maa huske, at man opererer med faste Beløb i Forbindelse med en vis Regulering efter Pristallet. Som Følge af alle de ekstraordinære Opgaver, der har været paalagt Værnene i Overgangstiden, har Budgettet naturligvis ikke kunnet holdes inden for de gamle Rammer, særlig paa Grund af Pristigningen.

I det høje Foketing har der været ført en ret langvarig Udvalgsforhandling om dette Lovforslag, og det er det, der er Grunden til, at man saa sent faar det til Behandling i det høje Landsting, hvad jeg meget beklager, idet Fristen til Behandlingen er uhyre kort. Til Gengæld er Lovforslaget for saa vidt let overskueligt, som det er en gammel Kending i mange Retninger. Man har i det høje Folketing i Udvalget stillet en Række Spørgsmaal, som det krævede betydelig Tid for Administrationen at udforme Svar paa. Det, det navnlig til sidst har drejet sig om, er Spørgsmaalet om Mulighederne for en yderligere Forkortelse af Tjenestetiden for det indkaldte Mandskab. Denne Tanke er paa ingen Maade ny for mig, idet jeg i den Tid, jeg har haft den Ære at administrere denne Lovgivning, ustandselig har benyttet alle foreliggende Muligheder dels til en Nedsættelse af Tjenestetiden, dels til en Nedsættelse af det indkaldte Mandskabs Størrelse. Sammenligner man Indkaldelserne i November i Fjor med det foregaaende Aars Indkaldelser, vil man se, at der alene for Hærens Vedkommende er Tale om en Indskrænkning i Indkaldelserne paa 20 pCt., nemlig 5 000 Mand mindre, end man havde det foregaaende Aar. Det er naturligvis et Udtryk for, at man ogsaa fra de militære Ministeriers Side ønsker at bidrage, hvad man kan, til, at det civile Behov for Arbejdskraft, der er i alle Erhverv, kan blive tilgodeset; i hvert Fald ønsker man ikke fra Militærets Side at lægge Beslag paa de unge Mennesker i større Tal, end det er strengt nødvendigt.

Foruden at pege paa dette Bidrag til

at lette Situationen maa jeg fremhæve, at Spørgsmaalet om Tjenestetiden ikke er ét isoleret Spørgsmaal. Det hænger sammen med visse reelle Forudsætninger, som man kommer til at tage i Agt under alle Livets Forhold.

Et af de Spørgsmaal, der har spillet stærkt ind ved Tjenestetiden i Overgangstiden, er de Forhandlinger, som man har maattet føre paa Grundlag af Samlingsregeringens enstemmige Løfte til England om at sende en Besættelsesstyrke til Tyskland paa oprindelig mellem 11 000 og 12 000 Mand. Dette Løfte fra Samlingsregeringens Tid førte med sig, umiddelbart efter at jeg havde overtaget mit nuværende Embede, at man kom ind paa Drøftelser om Tjenestetiden; idet man fra fremmed Side, altsaa fra engelsk Side, ønskede, at de Tropper, vi havde lovet at sende, skulde være til Tjeneste i Tyskland i et Aar. Da de i hvert Fald skulde have 6 Maaneders Uddannelse hjemme, inden man kunde sende dem ud, vilde det sige, at selve det Grundlag, man opererede med fra Samlingsregeringens Tid paa dette Omraade, involverede en samlet Tjenestetid paa halvandet Aar.

Umiddelbart efter at jeg var traadt til, gav jeg den Besked til de forskellige Myndigheder, der forhandlede til engelsk Side, at det var et Grundlag, der overhovedet ikke kunde forhandles paa, idet jeg under ingen Omstændigheder vilde strække mig ud over en Tjenestetid af maksimalt 12 Maaneder. Det er bl. a. denne Vending i Forhandlingerne fra det Grundlag, som Samlingsregeringen havde skabt, der har nødvendiggjort, at den Styrke, vi formentlig kommer til at sende til Tyskland, er gaaet ned med $\frac{2}{3}$, nemlig fra ca. 12 000 til ca. 4 000 Mand.

Endvidere maa jeg om dette Tjenestetidsspørgsmaal sige, at man paa de to sidste Budgetter, saavel det, der blev fremlagt umiddelbart før Oktobervalget i 1945, altsaa udarbejdet af Samlingsregeringen, som det senere fremlagte Budget, regner med en Uddannelsesetid paa maksimalt 12 Maaneder. Jeg har imidlertid i de 16 Maaneder, jeg har haft med disse Sager at gøre, gennemført en betydelig kortere Tjenestetid, idet de Hold, der har været inde fra 1945 om Efteraaret indtil nu, har haft ikke 12 Maaneders Tjenestetid, men en Tjenestetid, der har varieret fra $10\frac{1}{2}$ til 11 Maaneder. Naar dette er gennemført fra min Side, har det ogsaa været ud fra Hensynet til de naturlige Ønsker, der fra mange Erhvervs kredse har været fremsat om paa visse Tider af Aaret at have saa stor en Arbejdsstyrke til Raadighed som muligt. Naar ikke man udnytter de 12 Maaneder